

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Transmig Agro”, reprezentată de avocatul Mihail Balaban,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transmig Agro” împotriva Biroului Vamal Centru, persoană terță Societatea pe Acțiuni „Gradalogistic” cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 noiembrie 2017 SRL „Transmig Agro” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru, persoană terță SA „Gradalogistic”, privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul invocat că, în baza Codului vamal și a Ordinului de control nr. 208 din 18 iulie 2017, în perioada august-octombrie 2017 Biroul Vamal Centru a efectuat verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar favorabil și respectării destinației finale a mărfurilor importate conform declarațiilor vamale nr. 3029122643 din 27 aprilie 2015 și nr. 3029148413 din 31 iulie 2015 la SRL „Transmig Agro”.

În rezultatul controlului, inspectorii vamali au concluzionat că, în baza a două declarații vamale de import (IM 4200), SRL „Transmig Agro” a importat cu aplicarea tratamentului tarifar favorabil (scutirea 702), prevăzut de art. 34 Cod Vamal, art.103 alin. (1) pct. 29) Cod fiscal, art. 28 lit. q) indice 2) din Legea cu privire la tariful vamal nr.1380 din 20 noiembrie 1997, Hotărârea Guvernului nr. 145 din 26 februarie 2014 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale, pe motivul destinației finale – includerea în capitalul statutar (social) al întreprinderii, a mijloacelor fixe.

La data de 27 aprilie 2015, în baza declarației vamale nr. 3029122643, a importat din Belgia autovehicul pentru transportul mărfurilor, uzat, marca Volvo, tip FI 1-500. nr. șasiu XXX, anul fabricării 2008 – 1 buc, remorcă pentru transportul mărfurilor (basculanta), uzată, marca Ova, nr. șasiu XXX, anul fabricării 1999 – 1 buc, cu

valoarea facturală totală de 32 000 de Euro (valoarea statistică totală 670 378,38 de lei).

La data de 31 iulie 2015, în baza declarației-vamale nr. 3029148413, a importat din Belgia autovehicolul pentru transportul mărfurilor, uzat, marca Man, tip TGA 440. nr. șasiu XXX, anul fabricării 2008 – 1 buc, remorca pentru transportul mărfurilor, uzată, marca Ova 2 Asser, nr. șasiu XXX, anul fabricării 2008 – 1 buc, cu valoarea facturală totală de 35 000 de Euro (valoarea statistică totală 750 523,95 de lei).

A relatat reclamantul că în procesul controlului ulterior prin audit post-vămuire, s-a verificat corectitudinea plasării mărfurilor în capitalul statutar (social) al întreprinderii, precum și respectarea destinației finale. În urma analizei documentelor primare și descifrărilor contabile disponibile în timpul efectuării controlului, contul 242 Conturi curente în monedă națională, 243 Conturi curente în valută străină, 311 Capital statutar, inspectorii au constatat că, bunurile importate, cu valoare statistică totală de 670 378,38 de lei, conform declarației vamale nr. 3029122643 din 27 aprilie 2015, au fost achitate din mijloacele financiare depuse de către administratorul Gîrneț Mihail pe contul curent al întreprinderii sub formă de aport financiar pentru majorarea capitalului social, bunurile importate cu valoare statistică totală de 750 523,95 de lei, conform declarației vamale nr. 3029148413 din 31 iulie 2015, au fost achitate parțial din mijloacele financiare, în sumă de 383 000 de lei, depuse de către administratorul Gîrneț Mihail pe contul curent al întreprinderii sub formă de aport financiar pentru majorarea capitalului social și diferența din mijloacele circulante ale întreprinderii.

Astfel, la majorarea capitalului statutar, conform declarației vamale nr. 3029148413 din 31 iulie 2015, nu a fost respectat pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 145 din 26 februarie 2014. De asemenea, inspectorii vamali au mai concluzionat că, conform situației financiare pe anul 2016 și a descifrării contului contabil 713 - cheltuieli administrative, cheltuielile privind amortizarea mijloacelor fixe sunt reflectate în totalul cheltuielilor, care se deduc din totalul veniturilor, ceea ce demonstrează că uzura, amortizarea mijloacelor de transport, nu se raportează la costul produselor fabricate, serviciilor prestate și/sau lucrărilor executate în procesul de producere, prestare a serviciilor și/sau executare a lucrărilor, fapt ce nu sunt respectate prevederile art. 103 alin. (1) pct. 29) Cod fiscal, art. 28 lit. q) indice 2) din Legea cu privire la tariful vamal nr.1380 din 20 noiembrie 1997 și pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr.145 din 26 februarie 2014.

Reclamantul a susținut că, reieșind din concluziile efectuate, factorii de decizie din cadrul Biroului Vamal Centru, au emis decizia de regularizare nr.1321 din 04 octombrie 2017, prin care au stabilit suma totală a drepturilor de import spre încasare în total de 174 834,69 de lei și penalitate în mărime de 72 967,96 de lei, și decizia de regularizare nr.1322 din 04 octombrie 2017, prin care au stabilit suma totală a drepturilor de import spre încasare de 195 736,64 de lei și penalitate în sumă de 77117,11 lei.

A menționat reclamantul că cu deciziile de regularizare a făcut cunoștință la data de 09 octombrie 2017. Exprimându-și dezacordul față de acestea, la 16 octombrie 2017 a depus cerere prealabilă, însă pârâtul nu a oferit răspuns. Procedura de audit post-vămuire a avut loc fără participarea contabilului întreprinderii, motiv din care procedura post-vămuire s-a efectuat cu introducerea și studierea unor date denaturate, care nu corespund realității, administratorul societății fiind pus în imposibilitate de a

prezenta integral toate informațiile care reprezintă interes pentru efectuarea corectă a auditului post-vămuire, motiv din care consideră că, în urma analizei tuturor actelor relevante, organul emitent urmează să își abroge deciziile de regularizare.

Totodată susține reclamantul că auditul post-vămuire a fost efectuat contrar scopurilor stipulate în art. 202¹ Cod vamal, or, potrivit articolului menționat, auditul post-vămuire este una dintre formele controlului vamal ulterior, care are drept scop verificarea respectării legislației în vigoare de către persoanele stabilite în Republica Moldova la momentul trecerii mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova și plasării acestora sub o destinație vamală. Auditului post-vămuire pot fi supuse persoanele implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în operațiunile supuse auditului post-vămuire sau persoanele care dispun de documentele și datele respective din motive profesionale.

A specificat reclamantul că auditul post-vamal a fost efectuat cu încălcarea metodologiei de analiză contabilă și control, astfel nefiind respectate prevederile art. 202¹ alin. 2¹, controlul vamal ulterior prin auditul post-vămuire al persoanelor care practică activitate de întreprinzător se înregistrează, se supraveghează și se raportează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Relatează reclamantul că cu referire la bunurile importate cu valoarea statistică totală de 750 523, 95 de lei, conform declarației vamale nr. 3029148413 din 31 iulie 2015, consideră eronată concluzia precum că sursa din contul căreia au fost procurate bunurile plasate în fondul statutar al companiei nu ar respecta condițiile pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr.145 din 26 februarie 2014, întrucât la etapa primirii și acceptării vămuirii și plasării în fondul statutar toate actele primare au fost prezentate Serviciului Vamal care, în urma examinării acestora, a decis de a permite vămuirea bunurilor și introducerea acestora în capitalul statutar, compania beneficiind de facilitățile prevăzute de lege. Astfel, nu pot fi invocate careva încălcări ale legislației, deoarece reclamantul nu a prejudiciat bugetul public național, iar concluzia de a-i fi aplicată amendă, este una incorectă.

A solicitat reclamantul anularea deciziei de regularizare nr. 1321 din 04 octombrie 2017 și a deciziei de regularizare nr. 1322 din 04 octombrie 2017, emise de Biroul Vamal Centru.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. A fost anulată decizia de regularizare nr. 1321 din 04 octombrie 2017 emisă de Biroul Vamal Centru. În această parte, hotărârea nu a fost pusă în executare, în legătură cu admiterea cerinței pe cale extrajudiciară de către pârât a acțiunii reclamantului pe acest capăt de cerere. Pretenția cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 1322 din 04 octombrie 2017 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Transmig Agro” împotriva hotărârii din 18 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că prin decizia din 30 iulie 2015, asociatul unic al SRL „Transmig Agro” a decis de a majora capitalul social cu 790 000 de lei, ceea ce constituie valoarea autocamionului MAN TGA 440, și valoarea remorcii OVA 2 ASSER. După cum rezultă din actul de audit post-vămuire, bunurile importate conform declarației vamale nr. 3029148413 din 31 iulie 2015 au fost

achitate parțial din mijloacele financiare, în sumă de 383 000 de lei, depuse de către administratorul Gîrneț Mihail pe contul curent al întreprinderii, sub formă de aport financiar pentru majorarea capitalului social, și diferența de mijloace circulante ale întreprinderii. Astfel, a fost încălcat pct. 7 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 145. În aceste condiții, Biroul Vamal Centru întemeiat a emis decizia de regularizare nr. 1322 din 04 octombrie 2017, iar Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă în această parte, constatând legalitatea actului administrativ.

Cu referire la argumentul apelantului/recurentului precum că nu a fost identificat bunul pentru care suma de 383 000 de lei a fost depusă corect de către fondator, Colegiul a reținut că bunurile importate conform declarației vamale din 31 iulie 2015 au fost procurate de la Degroote Truks and Trailers NV DTT.BE (Belgia). Potrivit facturilor prezentate, prețul autovehiculului de model MAN TGA 440 era de 24 000 de euro, iar al remorcii de model OVA 2 ASSER - de 11 000 de euro, în total - 35 000 de euro. La 20 iulie 2015, administratorul Gîrneț Mihail a depus pe contul SRL „Transmig Agro” suma de 383 000 de lei, cu titlu de aport financiar pentru majorarea capitalului social.

A specificat Curtea de Apel Chișinău că, deși, este veridic argumentul apelantului/recurentului precum că pentru bunurile importate au fost emise facturi separate, totuși actele cauzei confirmă faptul că prețul pentru ambele bunuri a fost achitat printr-o singură operațiune bancară, fiind eliberat un singur ordin de plată, care confirmă achitarea sumei de 35 000 de euro din contul SRL „Transmig Agro” în beneficiul Degroote Truks and Trailers NV DTT.BE, destinația plății fiind pentru camion și remorcă.

A menționat instanța de apel că, în aceste condiții, este imposibil de a stabili pentru procurarea cărui bun a servit suma de 383 000 de lei. Prin urmare, consecințele nerespectării pct. 7 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 145 se aplică în raport cu ambele bunuri importate.

La 16 septembrie 2020, SRL „Transmig Agro”, reprezentată de avocatul Mihail Balaban, a depus recurs împotriva deciziei din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, au săvârșit încălcări, aprecierea probelor a fost arbitrară, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A mai invocat recurentul că, instanța de fond a constatat că reclamantul corect a reflectat uzura, iar ca urmare a cererii prealabile Serviciul Vamal a anulat această decizie, deci în opinia recurentului hotărârea contestată conține două concluzii contradictorii, conform primei concluzii a instanței de fond reclamantul a reflectat uzura incorect, iar conform celei de a doua concluzii reclamantul a reflectat uzura corect.

Cu referire la acest argument, instanța de apel a constatat că, în ce privește decizia de regularizare nr. 1322 din 04 octombrie 2017 (declarația vamală nr. 3029148413 din 31 iulie 2015), raportarea eronată a uzurii nu a fost unica încălcare identificată în cadrul controlului ulterior.

Consideră recurentul că instanța de apel a omis să se expună asupra faptului dacă acest temei odată ce nu poate sta la baza emiterii deciziei de regularizare, constituie sau nu motiv de anulare a deciziei de regularizare contestată, pentru că în susținere ilegalității deciziei de regularizare reclamantul a invocat două argumente. Astfel, se încalcă dreptul recurentului la o hotărâre motivată, odată ce instanțele inferioare au omis să se expună asupra faptului dacă chestiunea cu privire la reflectarea uzurii deturneză sau nu legalitatea deciziei de regularizare.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată, în prezența participanților la proces, la data de 1 iulie 2020. Decizia Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților prin intermediul poștei electronice la data de 17 august 2020 (f.d. 253 vol. III).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că SRL „Transmig Agro”, reprezentată de avocatul Mihail Balaban, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 16 septembrie 2020, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 09 octombrie 2020 în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 11 noiembrie 2020 Biroul Vamal Centru, a depus referință la cererea de recurs depusă de SRL „Transmig Agro”, reprezentată de avocatul Mihail Balaban, prin care a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o

motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în față instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de SRL „Transmig Agro”, reprezentată de avocatul Mihail Balaban, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de SRL „Transmig Agro”, reprezentată de avocatul Mihail Balaban, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh